

L'ACCC és membre de: World Federation of Science Journalists

European Union of Science Journalists' Associations

Federació d'Organitzacions Catalanes
Internacionalment Reconegudes

Confederación de Sociedades Científicas de España

Xarxa d'Unitats de Cultura Científica i Innovació

EUSJA

L'ACCC barreja art i ciència

«Il·lustraciència», nova exposició impulsada per l'Associació

Rubén Permuy (ACCC). Tot i que la següent afirmació no tingui cap tipus de rigor científic, podríem indicar que potser hi hagi tantes disciplines científiques com formes de divulgar-les. Almenys aquesta idea l'alimenta l'Associació Catalana de Comunicació Científica (ACCC), que ha inaugurat una nova exposició amb la qual continua posant el seu granet de sorra per apropar la ciència no només a aquells que s'hi dediquen, sinó també als qui els passa més desapercebuda.

L'exposició a la Biblioteca Sagrada Família (foto: ACCC)

Després de les petjades de «16 científiques catalanes» i «Això que investigues, per a què serveix?», l'ACCC ha realitzat una nova incursió en el món de les exposicions amb «Il·lustraciència». Encara que aquesta nova mostra manté la línia marcada per l'entitat d'apropar la ciència a la societat aprofitant els espais que faciliten institucions, universitats, biblioteques, centres cívics, etc., que acullen les exposicions, la nova iniciativa de l'ACCC té un aspecte diferent. Mentre que, en les dues mostres precedents, les científiques i els científics eren protagonistes, en aquesta ocasió l'associació ha obert la porta als artistes perquè il·lustrin la ciència.

I com s'il·lustra la ciència? Aquesta és una pregunta potser amb moltes respostes. L'Associació

ha creat una exposició de temàtica completament oberta, en la qual els seus quaranta participants han pogut escollir el concepte científic que han preferit per ser presents a «Il·lustraciència». És més: no hi ha hagut cap indicació per part de l'organització sobre la tècnica a utilitzar per realitzar la il·lustració. «Els artistes ni tan sols han hagut d'enviar l'obra física», va destacar Miquel Baidal, un dels comissaris de l'exposició, durant la seva inauguració, el 3 de setembre. Baidal va mostrar la seva satisfacció no només pel nivell tècnic dels participants sinó per la seva procedència internacional. «Hi ha obres d'Amèrica i d'altres països d'Europa», va incidir.

Del bloc a la biblioteca

La Biblioteca Sagrada Família ha acollit de nou una exposició de divulgació científica de la mà de l'ACCC, que ha comptat amb el suport del Departament d'Economia i Coneixement de la Generalitat de Catalunya, tal com va destacar Raül Toran, vicepresident de l'associació, el dia de l'obertura al públic.

«Il·lustraciència» veu la llum en forma d'exposició després d'haver organitzat un concurs previ a través d'un bloc, que «ha superat les 40.000 visites des del començament d'any», segons va confirmar Toran. El vicepresident de l'ACCC espera «poder realitzar una segona edició gràcies al suport de la Generalitat o d'alguna altra entitat».

La nova exposició de l'ACCC s'ha pogut visitar a la biblioteca barcelonina fins al 26 de setembre. L'Associació espera poder tornar-la a mostrar l'exposició properament en un altre espai de Catalunya. Podeu veure el vídeo de la inauguració al següent enllaç: <http://bit.ly/QI6RrA>

Miquel Baidal, comissari de la mostra i soci de l'ACCC (foto: ACCC)

L'ACCC és membre de: World Federation of Science Journalists

European Union of Science Journalists' Associations

Federació d'Organitzacions Catalanes
Internacionalment Reconegudes

Confederación de Sociedades Científicas de España

Xarxa d'Unitats de Cultura Científica i Innovació

EUSJA

Divulgació científica amb els cinc sentits

Més de 500 piulades confirmen l'èxit de la segona edició del Campus Gutenberg

Rubén Permy (ACCC). Sempre he cregut que quan el resultat d'una iniciativa és bo, és més complicat superar-lo en cas de repetir l'experiència. L'Observatori de la Comunicació Científica de la Universitat Pompeu Fabra (OCC-UPF) m'ha dut la contrària i ha obtingut un rotund èxit —la hipèrbole és producte de les opinions positives abocades per alguns participants— en la segona edició del Campus Gutenberg. L'esdeveniment es confirma com una de les cites de referència a l'Estat, si d'analitzar la comunicació científica es tracta. «Hem passat de 300 a més de 400 inscrits», va indicar Gema Revuelta, sotsdirectora de l'OCC-UPF, a l'acte de presentació. A això cal sumar-hi les més de 500 aportacions de 140 caràcters a Twitter que en alguns moments van fer pujar a la llista dels trending topics l'etiqueta #CGutenberg, com ja va passar en la primera edició del Campus.

Acte d'inauguració de la segona edició del Campus Gutenberg
(foto: ACCC)

Durant les dues jornades en què ha tingut lloc aquesta escola d'estiu, tal com la defineix l'organització, s'ha desenvolupat un ampli ventall

d'activitats que han permès posar sobre la taula, en debats o en *petit comité*, aspectes com el pes de les noves tecnologies o la importància creixent de les xarxes socials. La trobada ha servit per intentar esbrinar el camí marcat per aquests factors, i per d'altres com la crisi, en la comunicació, la divulgació i el periodisme científic.

La barra lliure d'activitats ha estat possible gràcies a la participació d'experts de diferents àmbits relacionats amb la comunicació científica, que han posat el seu granet de sorra perquè aquesta segona edició del Campus Gutenberg hagi complert el seu objectiu.

Bufet d'activitats

Debats, microdiàlegs i tallers han omplert gran part del programa de l'esdeveniment, seguint l'ideari marcat durant la primera edició de l'any passat. Novament l'Associació Catalana de Comunicació Científica (ACCC) va donar suport a l'organització coordinant la sèrie de microdiàlegs. Aquestes nou converses en grup van tractar temes que van anar des de formats útils per a la comunicació científica, com són les animacions 3D o els blogs especialitzats, a consells per al finançament de la divulgació, la museologia, l'art i la ciència o els projectes de comunicació científica impulsats per emprenedors. En els microdiàlegs els experts no només estaven al Campus físicament. Michele Catanzaro, membre de la Junta de l'ACCC i actualment periodista científic a *Nature* a Londres, va explicar la seva experiència per videoconferència en el microdiàleg *Emigración virtual o cómo publicar en medios extranjeros*, que va conduir el periodista científic Gonzalo Casino.

#CGutenberg Trending Topic (foto: OCC-UPF)

L'ACCC és membre de: World Federation of Science Journalists

European Union of Science Journalists' Associations

Federació d'Organitzacions Catalanes
Internacionalment Reconegudes

Confederación de Sociedades Científicas de España

Xarxa d'Unitats de Cultura Científica i Innovació

EUSJA

Molts dels plats forts d'aquestes dues jornades van ser els debats, en els quals hi va haver també representació de l'ACCC. Cristina Ribas, presidenta de l'Associació, va participar en el col·loqui *Divulgació low cost per temps de crisi*, aportant-hi una visió positiva de la situació de crisi que també afecta els professionals de la comunicació científica, tot afirmant que «la divulgació *low cost* ens incita a tenir més creativitat». Va aprofitar per mostrar diferents exemples de comunicació científica d'èxit com ara el de la nord-americana clínica Mayo. Raül Toran, vicepresident de l'ACCC, va participar com a ponent en el debat *Ciència en redes*. Hi va explicar que l'ACCC ha vingut apostant des de fa temps per les xarxes socials com un canal de referència per a la comunicació que desenvolupa l'entitat. Mercè Piqueras, expresidenta, va moderar el debat *Primavera silenciosa: 50 anys després*, que, amb motiu del cinquantè aniversari de la publicació del llibre *Silent spring*—considerat un dels motors de la consciència ecològica—, va analitzar el paper dels mitjans de comunicació en la denúncia ambiental. L'empremta de l'ACCC es va estendre al llarg de la taula amb tres socis de l'entitat: Xavier Duran, director del programa de TV3 *El Medi Ambient*, Maria Josep Picó, periodista ambiental i científica a la Universitat de València, i Joandomènec Ros, catedràtic d'Ecologia de la UB i traductor al català de l'esmentat llibre de la biòloga Rachel Carson.

Ciència amb els cinc sentits

Xarxes socials, *crowdfunding*, vídeos, iPhone, *app* o *quiz* són algunes de les paraules amb què podríem definir els diferents tallers i altres activitats a què es va poder inscriure el públic assistent. Com a novetat, caldria destacar que vam poder sentir "música científica" gràcies a *Sons of Science*, una experiència auditiva a partir de sons vinculats a la ciència; tocar què tenen entre mans els emprenedors de la divulgació científica a la *Business Showroom*; degustar alguna cervesa amb la ciència com a excusa al *Beer for science* i veure el talent de Daniel Arbós i Màrius Belles, els components de *Pa ciència la nostra*, conduint un xou, el *Research Showroom*, en què alguns investigadors van deixar anar la seva xerrera i creativitat per explicar la seva recerca sota la mirada atenta d'un jurat. Per

completar els cinc sentits vam poder comprovar el bon olfacte de Vladimir de Semir, director de l'OCC-UPF, que va aprofitar el tancament de l'edició per informar que n'hi haurà una tercera el 16 i 17 de setembre de 2013. En un nou capítol del Campus Gutenberg, espero trobar-hi totes les persones que he esmentat, i a les que no, que han fet possible l'esdeveniment. Totes tenen en comú la seva apassionada dedicació a la comunicació científica. Vegeu-ne més informació al web de l'organització: <http://bit.ly/qC9Bpl>

El jurat del Research Showroom deliberant darrere l'escenari
(foto: OCCUPF)

El maquillatge és ciència?

Article sobre la campanya de la UE "Science, it's a girl thing"

Gemma Altell (psicòloga especialista en gènere). La intenció de connectar amb el públic femení adolescent ha portat els creadors (perquè segurament són homes) d'aquesta campanya a produir un vídeo ple d'estereotips que, molt probablement, no aconsegueix arribar a les noies que estiguin considerant desenvolupar una carrera científica.

Podríem entrar en la qüestió si «el fi justifica els mitjans». Si l'objectiu d'aquest vídeo és generar polèmica i provocar debat sobre la qüestió de les vocacions científiques entre les dones, segurament l'objectiu s'ha aconseguit, malgrat que els mitjans

L'ACCC és membre de: World Federation of Science Journalists

European Union of Science Journalists' Associations

Federació d'Organitzacions Catalanes
Internacionalment Reconegudes

Confederación de Sociedades Científicas de España

Xarxa d'Unitats de Cultura Científica i Innovació

EUSJA

són qüestionables. Malauradament, si l'objectiu era realment promoure o estimular la dedicació a la ciència entre les adolescents, aquests mitjans no han estat útils per a aquest fi. Simplement, perquè aquest vídeo no parla d'això.

El vídeo no està situat en un context científic. L'única persona que hi surt realitzant alguna acció relacionada amb la ciència és un científic (home) que mira pel microscopi i és «captivat» per les dones suposadament científiques que desfilen per una quasi «passarel·la de moda». La vocació i l'interès científic no tenen res a veure amb el maquillatge, els talons i les minifaldilles.

Els continguts se centren en una anàlisi molt plana del que és una dona i, especialment, una dona jove. En l'imaginari dels creadors de la campanya (malauradament majoritari encara a la nostra societat), els interessos de les dones estan centrats en qüestions estètiques, d'imatge, en aconseguir l'atracció del sexe oposat i poc més. Degrada la imatge de la dona. Per una altra banda, els homes apareixen com «caçadors» de femelles «adequades» per cobrir els seus instints més bàsics. Tots i totes quedem malament aquí; en cap cas, però, es parla de ciència, de la curiositat científica, de la rellevància social de troballes que poden canviar el món, de la passió per la recerca.

Pel que fa a la manca de vocacions científiques femenines, hem de anar més enllà i preguntar-nos què transmetem al llarg de l'educació i socialització de gènere de nens i nenes que aconseguim que, progressivament, a mesura que les nenes ens fem grans, el món de les alternatives professionals se'ns va fent petit en el nostre imaginari. Hi ha opcions professionals que van semblant muntanyes massa altes d'escalar per nosaltres les dones.

Molt subtilment, en l'educació de les nenes i les joves, el valor de l'esforç i el sacrifici sol estar dirigit als altres, però no a nosaltres mateixes: ens esforçem i sacrificuem pels pares, pels fills i les filles, pels germans, pels amics, pels col·legues... L'autoestima de les dones no es construeix a partir de la llibertat per triar, sinó a partir de la valoració que faran de nosaltres les altres persones. És per això que sempre, en les professions de cura a altres persones, les dones són molt més freqüents. En el cas dels homes (com a col·lectiu) està legitimat

l'esforç pels projectes i interessos propis. La mirada que presenta aquest vídeo sobre les dones ho corrobora. Els personatges femenins no posen el seu esforç professional en la ciència, sinó en els científics (homes). La carrera científica és prou sacrificada com perquè qui s'hi dediqui se senti lliure per decidir que aquell és el seu projecte. Sense limitacions.

Així doncs, què hauríem de canviar en l'educació perquè les noies s'interessessin més per la ciència? Aquesta és la veritable qüestió; que no calguin campanyes d'aquest tipus.

Per altra banda, també cal preguntar-nos per què aquesta imatge masculista del món ens té tan atrapats i atrapades que segueix estant tan present a les nostres societats i moltes dones segueixen sentint-se reconegudes, majoritàriament, a partir dels aspectes que presenta el vídeo.

Web de la campanya de la Comissió Europea "Science, it's a girl thing" (foto: <http://science-girl-thing.eu/>)

Això ens porta a una altra qüestió rellevant que és el revers de la mateixa moneda: aquest vídeo —malgrat que sigui des d'un plantejament erroni— el que pretén és trencar amb un estereotip associat a les dones científiques (intel·ligents, sèries, poc atractives, poc divertides, etc.); en definitiva, l'oposat. En molts casos, les pròpies dones ens hem rendit a la dicotomia maniquea de la societat patriarcal: «les rosses són ximpls i les dones intel·ligents són lletges». Es poden portar talons en un laboratori i no ser frívola? Es pot cuidar l'aspecte i ser una dona intel·ligent que dirigeix una línia de recerca? Segur que sí. Segur que ja n'hi ha moltes. Com n'hi haurà d'homes.

Segurament també moltes dones (i per

L'ACCC és membre de: World Federation of Science Journalists

European Union of Science Journalists' Associations

Federació d'Organitzacions Catalanes
Internacionalment Reconegudes

Confederación de Sociedades Científicas de España

Xarxa d'Unitats de Cultura Científica i Innovació

EUSJA

descomptat els homes) tindran prejudicis sobre aquesta qüestió. Aquest estereotip sobre les dones científiques també ajuda a les vocacions femenines, en concret, i al desenvolupament de la igualtat entre sexes, en general... No penalitzem tampoc una dona pel seu aspecte; i menys nosaltres mateixes, no contribuïm a alimentar falses i interessades dicotomies. Als homes, no se'ls sol jutjar pel seu aspecte. És una assignatura que tenim pendent: trobar un model propi, que no ens vingui imposat per segles d'història androcèntrica. La raó gairebé sempre està en l'equilibri per a les dones i per als homes també. Caldria reinventar-nos, homes i dones, però sense partir dels models d'oposats que ja coneixem.

Trencant una llança en favor de la campanya (que no del vídeo), em sembla destacable —en positiu— un apartat del web on algunes dones joves científiques fan una narració de la seva vida i la seva experiència com a científiques. Això és real. Aquestes dones no es disfressen de models per anar a treballar, però tampoc passen les vint-i-quatre hores del dia amb una bata blanca. Tenen els seus propis projectes i, segurament, comparteixen també els projectes de les persones que tenen a prop. A dia d'avui són unes poques heroïnes per haver triat un camí sacrificat que no és prou reconegut socialment i encara menys per les dones. Tal com es deia fa un temps en un congrés sobre igualtat, la ciència no es pot permetre desapropiar el 50 per cent del talent en un moment com el que estem vivint. És un repte.

juntament amb la Universidad de Zaragoza, la Sociedad Española de Neurociencia (SENC) i la Fundación Ibercivis. La jornada està adreçada a professionals del periodisme científic i la divulgació de tot Espanya, així com a científics interessats en la comunicació. El cost de la inscripció és de 40 euros, però els socis i sòcies de l'ACCC gaudiran d'una tarifa reduïda de 30 euros. Al web de l'AECC és possible consultar-ne més detalls i realitzar la inscripció: <http://bit.ly/T2tp6u>

Cartell de la jornada (imatge: AECC)

Jornada Formativa «Comunicar la neurociència»

**Els membres de l'ACCC gaudiran d'un
descompte en la inscripció**

El proper 3 d'octubre tindrà lloc a Saragossa la jornada formativa «Comunicar la neurociència». L'esdeveniment està organitzat per l'Associació Espanyola de Comunicació Científica (AECC),

La Fundació BBVA, nova entitat col·laboradora

**La Fundació se suma les entitats que donen
suport a l'ACCC**

La Fundació BBVA ha formalitzat al setembre incorporar-se com a entitat col·laboradora de l'Associació Catalana de Comunicació Científica (ACCC). Junts amb la Fundació, donen suport a l'ACCC l'Associació Catalana d'Instal·lacions de Tractament de Residus Especials (ACITRE), Aigües de Barcelona (AGBAR), l'empresa química BASF,

L'ACCC és membre de: World Federation of Science Journalists

European Union of Science Journalists' Associations

Federació d'Organitzacions Catalanes
Internacionalment Reconegudes

Confederación de Sociedades Científicas de España

Xarxa d'Unitats de Cultura Científica i Innovació

EUSJA

Ciment Català, el Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers de Barcelona (COIB), la Federació Empresarial de la Indústria Química Espanyola (FEIQUE), la Fundació La Caixa, Gas Natural-Fenosa, la Institució de Centres de Recerca de Catalunya (CERCA), el Museu Blau-Museu de Ciències Naturals de Barcelona i l'empresa farmacèutica Novartis. La Generalitat de Catalunya també dona suport a accions concretes de l'ACCC a través de les convocatòries d'ajuts del Departament d'Economia i Coneixement.

Fundación **BBVA**

Resum de la llista de correu

Els temes que s'han cuinat a l'agost i setembre entre els participants

L'agost va començar amb un tema d'àmbit europeu. Arran de la crònica de Michele Catanzaro sobre l'Euro Science Open Forum (ESOF), publicada en el butlletí núm 65 (juliol 2012), els participants de la llista de correu van comentar el paper que té un esdeveniment com aquest. Alguns *llistaires* van opinar que l'ESOF «vol arribar a tothom i no acaba deixar satisfet a ningú» i que seria més efectiu que «se celebressin esdeveniments separats dirigits només a científics, a periodistes i al públic general». Algú va reflexionar si potser es podria comparar aquest fòrum a la trobada nord-americana de l'American Association for the

Advancement of Science (AAAS) i va destacar l'objectiu de l'ESOF en anteriors trobades. «Un desig molt gràfic expressat a l'ESOF Munich va ser que tinguéssim abans "un equip" de ciència europea real que no pas un equip olímpic europeu. Suposo que cal conscienciar encara molt les entitats de base de cada zona d'Europa». Un altre participant va destacar el pes de l'esdeveniment programat per l'AAAS en comparació a l'ESOF, ja que l'entitat americana edita la revista *Science*. També es va informar que al bloc de l'European Union of Science Journalist's Associations (EUSJA) es van reunir diverses opinions sobre l'ESOF, entre les quals la de Michele Catanzaro: <http://bit.ly/PPiK2z>.

A més d'aquest esdeveniment europeu, n'hi ha un d'estatal que va ser protagonista a l'agost: l'Amazing Bilbao 2012. L'escassa presència femenina entre els ponents, repetint la situació del 2011, va ser motiu de queixa a la llista de correu de l'ACCC. Un altre dels participants indicava que era resultat del fet que a l'entitat organitzadora hi ha poques dones i que, si s'incloguessin dones de fora de l'entitat, «ja no seria Amazing Bilbao». Un altre va afegir que «la desproporció ve per la menor quantitat de *blockaires* dones de ciència». Es va concloure que, amb una major presència de dones, s'ajustaria més a la normalitat social.

La llista va tractar a l'estiu la recerca en divulgació científica. Es va destacar el paper de l'Observatori de la Comunicació Científica de la Universitat Pompeu Fabra que, segons un dels participants, «és reconegut com un referent en recerca de comunicació científica a Sud-amèrica». Algú indicava que seria interessant crear una base de dades amb els treballs de recerca sobre comunicació científica que els participants de la llista coneixien.

A l'agost va arribar una trista notícia: la mort del periodista científic Manuel Calvo, pioner de l'especialització científica a la premsa a Espanya i Latinoamèrica i pare d'Antonio Calvo Roy, actual president de l'Asociación Española de Comunicación Científica, qui va signar, amb el seus germans i germana, l'obituari publicat a *El País*. S'hi destacava que «no hi haurà enterrament: ha donat el seu cos a la ciència i amb ell aprendran ara els estudiants de medicina com abans van aprendre els de periodisme». Tal i com es va recordar a la

L'ACCC és membre de: World Federation of Science Journalists

European Union of Science Journalists' Associations

Federació d'Organitzacions Catalanes
Internacionalment Reconegudes

Confederación de Sociedades Científicas de España

Xarxa d'Unitats de Cultura Científica i Innovació

EUSJA

l·lista, el CSIC va editar el 2007 un llibre d'homenatge a Manuel Calvo: <http://bit.ly/SfdDJx>. (Una adaptació a l'anglès de l'obituari d'*El País* es publicarà en el butlletí de l'EUSJA de la tardor.)

La Vanguardia ha tornat a ser analitzada pels participants a la llista de distribució. Un altre cop els *l·listaires* van queixar-se de les entrevistes publicades a *La contra*. Concretament, l'entrevista motiu de polèmica va ser la realitzada a Mario Moncayo, que, segons el diari, és un «metge que ha desenvolupat un mètode per afrontar els dolors crònics». El text, publicat el 25 d'agost, porta com a títol una afirmació de Moncayo: «L'ésser humà és llum condensada». Algú va suggerir que l'ACCC hauria d'adreçar-se formalment al diari per queixar-se d'aquestes entrevistes en una secció que també en publica d'altres a científics de referència reconeguts amb el premi Nobel. Podeu llegir l'entrevista a: <http://bit.ly/T6MLHn>. La pràctica d'un suposat periodisme científic poc rigorós també va cridar l'atenció d'un altre *l·listaire*, amb un article titulat «Un te paquistanès d'herbes mata el càncer de mama». Els participants van destacar el perill d'aquestes informacions falses que no es justifiquen amb cap font i que fins i tot assoleixen un cert grau de credibilitat entre persones amb formació acadèmica. La solució per a qui va opinar era clara: «cal perseguir els estafadors que fan un mal ús dels conceptes científics amb la finalitat de timar». Algú proposava que «per part dels usuaris, i dels mitjans de comunicació, es pot denunciar la seva ineficàcia (via OCU) o es pot ridiculitzar la seva ignorància, via un expert denunciador».

Els productes ecològics també van suscitar comentaris. Un estudi publicat per experts de la Facultat de Medicina de la Universitat de Stanford (EUA), en què revisen 237 investigacions realitzades els últims anys per diferents equips internacionals sobre les qualitats dels aliments de producció ecològica, va concloure que no s'han trobat proves clares que indiquin que els productes ecològics tinguin més nutrients que els productes convencionals. Algú va apuntar que «experts catalans han publicat estudis que indiquen que hi ha elements nutricionals diferents en alguns aliments de producció ecològica». Una altra opinió destacava que «l'agricultura ecològica és només una etiqueta

que posa la llei als productes produïts evitant determinats procediments, però això no els converteix necessàriament en respectuosos amb el medi ambient». En canvi, un investigador va explicar que va ser coordinador d'un projecte europeu sobre el «tema ecològic comparat amb el convencional», amb el nom de projecte PICKFIBER, i els seus col·laboradors d'Estònia van fer una metaanàlisi similar a la de Stanford, «però van obtenir proves clares de diferències entre els dos tipus de productes». El científic afegia que «malauradament, aquests resultats no van tenir la repercussió mediàtica d'aquest», en referència a l'estudi de Stanford. Hi va haver qui va anar més enllà en preguntar-se «quan parlem d'una notícia, una recerca, una problemàtica recolzada en resultats, de què estem parlant realment? D'institucions? De prestigi? De diners? De modes? De pes mediàtic? D'influència corporativa? D'expectatives polítiques o comercials? D'interessos socials objectivables?».

No només *La Vanguardia* va ser protagonista del debat entorn de la ciència i els mitjans catalans. Tot va sorgir a partir del fet que algú es va sorprendre positivament que el Telenotícies de TV3 dediqués temps a tres notícies científiques en una mateixa edició. Un estudi recentment publicat sobre el genoma, un altre sobre la pesca d'arrossegament i el nomenament de l'oncòleg català Josep Baselga com a director del Memorial Sloan-Kettering Cancer Center de Nova York van ser tractats a l'informatiu de la cadena catalana. Aquesta situació va coincidir amb el naixement del nou programa de ciència de l'emissora de ràdio *La Xarxa*, abans *COM Ràdio*. *Sapiència* relleva a *L'Eureka*, sota la mateixa direcció de la sòcia de l'ACCC Mònica López. Aquest fet se suma a la col·laboració de Daniel Arbós, codirector del programa de ràdio *Pa ciència, la nostra*, a l'espai *Versió RAC1* de Toni Clapés. També hi va haver algun comentari irònic arran que Josep Maria Mainat, membre del grup musical *La Trinca* i productor televisiu, també té una secció de ciència a RAC1 en el programa *El món a RAC1*, de Jordi Basté: *Estem millor del que sembla*.

La Diada Nacional de Catalunya també va ser motiu de comentaris a la llista de correu de l'ACCC. El suport expressat per l'Institut d'Estudis

L'ACCC és membre de: World Federation of Science Journalists

European Union of Science Journalists' Associations

Federació d'Organitzacions Catalanes
Internacionalment Reconegudes

Confederación de Sociedades Científicas de España

Xarxa d'Unitats de Cultura Científica i Innovació

EUSJA

Catalans (IEC) a l'Assemblea Nacional Catalana a l'11 de setembre va obrir el debat sobre si una institució d'aquest tipus ha de posicionar-se políticament. Hi ha qui opina que, pel que representa per a Catalunya l'IEC. «havia d'estar present a la manifestació». Tot i que per altres aquesta polèmica directament està fora dels temes que hauria de tractar la llista de correu de l'ACCC, va ser el debat més participatiu durant aquests dos mesos amb 17 missatges.

Segons compartia un participant de la llista, l'Agrupació de Periodistes de la UGT ha publicat un comunicat en què defensa que la pràctica del Periodisme s'hauria de limitar en major mesura als titulats en periodisme. Tots els comentaris que es van fer en aquest espai de l'ACCC, fins i tot per algun llicenciat en Periodisme, van rebutjar la idea.

Des de l'1 de agost fins a la redacció d'aquest resum, el 30 de setembre, la llista de distribució de l'ACCC va rebre 369 missatges.

L'ACCC a Internet

Segueix-nos a:

Web: accc.cat

Twitter: twitter.com/ACCC

Facebook: facebook.com/ACCCcientifica

Flickr: flickr.com/photos/accc/

LinkedIn (empresa i grup):

linkd.in/ceddtJ

linkd.in/aaisv4

Vimeo: vimeo.com/accc

Benvinguda als nous socis de l'ACCC

A la Junta de l'ACCC celebrada durant el mes de setembre es va aprovar que Elena Denia, Anna Hernández, Àlex Mas i Carlos Moral siguin socis de l'ACCC.

Si encara no ets soci, informa't al nostre web: <http://bit.ly/lw9KqH>

Entitats col·laboradores de l'ACCC

